

PS. ALLEHANDA OM VARJEHANDA

Svängrum för artisten!

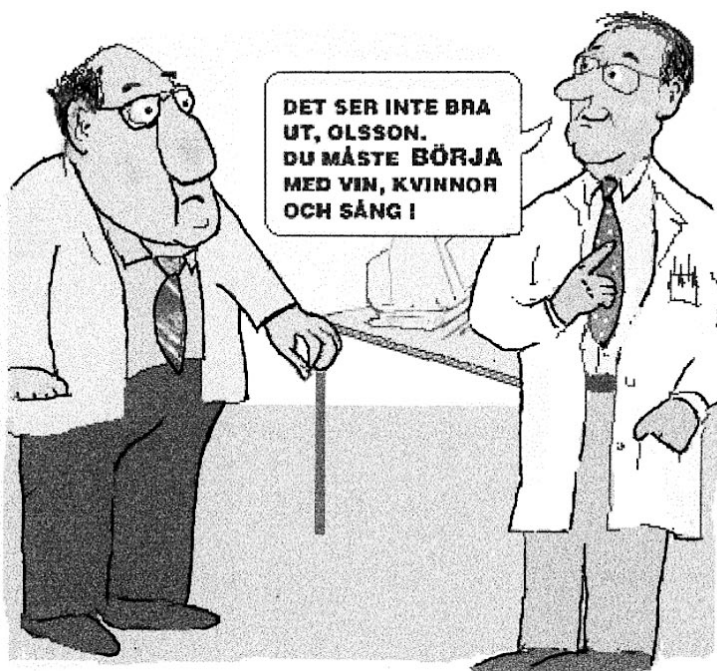
När jag skrev mitt (inte hundra procentigt allvarliga) angrepp på offside-regeln hoppades jag att kunna starta en debatt på PS-sidan av nästan samma slitstyrka som limerickarna om Madame Blavatsky för några år sedan. Jag gläder mig därför åt att Åke André-Sandberg har tagit upp den kastade handsken, även om jag har svårt att förstå en del av kritiken.

Vare det mig fjärran som gammal helklassiker och inbiten humanist att försöka reducera tillvaron till matematiska formler. Skälet till att jag ställer mig frågande till offside är tvärtom att jag ser den som en konstruerad begränsning i spelet av matematisk natur. Att man inte får ta bollen med händerna eller knuffa omkull motspelarna alltför bryskt följer däremot ganska logiskt av spelets inneboende idé.

Jag håller med Åke om att det visst kan finnas en skönhet också i betvingandet av en formell regel. Sonettens fjorton rader och strikta rimflätning har t ex under sekler varit en stimulerande utmaning för poeterna. Det listigt konstruerade skalbolaget kan säkert ge skattejuristen en estetisk upplevelse vid sidan av den ekonomiska. Samma intellektuella tillfredsställelse kan förstås åskådaren känna, när offsidefällan slår igen om en ouppmärksam forward (helst från det lag som man inte hejar på). Och äldre finsmakare kan ännu med välbehag erinra sig OS i London 1948, där Gunnar Nordahl i en match genialiskt sprang in i motståndarmålet för att undvika att ställa en medspelare offside.

Men, i både fotbollskonst och läkekunst tror jag att vi skall ge artisten ganska fria händer och vara försiktiga med att vid skrivbordet fundera ut komplicerade regler, särskilt om vi vet att felprocenten i tillämpningen är hög.

Ulf Schöldström

Bidrag från Lars Hanberger, Falun, som inspirerats av PS nr 22/98, »Kardiologens nya ordination: Mer alkohol och sex».

Det är inte ute att vara inne

En rad modeord överräcktes åren 1985–1995 till PS-sidan och upptogs där i kavalkadform. Men, tiderna förändras och vi med dem.

– Hur? Jo, med tiden blir människan alltjämt sämre (ur ett epigram av engelsmannen John Owen (1560–1622), »Englands Martialis»). För den latin-kunnige är början välbekant: Tempora mutantur osv.

På detta delikata tema skall här icke ingås, utan i stället presenteras ett antal nya och halvnya ord och uttryck som så förtjusar alltför många i dessa yttersta dagar. Häng med!

Det finns anledning att gå på tvärs. Proggiga installationer i formativt skede kan lösa upp knutar, men också leda till hard feelings eller baksmälla.

Att mingla med kärnkompetens är inte längre ett projekt. Förebilden är mjuklandning av kritisk massa. Pointen är också att satsa på kvalitetshöjare och revirpinkning.

Det är en bonus att trumpeta ut en logga eller lyfta fram intäktssynergier. Surfa på nätet, äpplen och päron, hela havet stormar, sociala utopier, pluralism – gränserna sätter du själv.

Se över rutinerna, ta time out, låt matkreatören fixa litet foodies, smaka på örongodis, var kompatibel – you name it!

Akta dig för taggade grindvakter, dåliga back up och gammalt tugg; det är retro, bullshit, hjärnsläpp eller vad du vill.

Såga produkt- och customersidan och mörka historiskt lönsamma företag. Lyssna i stället på ekonomisterna med klös, det kan ge en instrumentell totalupplevelse.

Du ska ha det störstskönt, riktigt smaskigt, gilla läget. Det är min bedömning att du på något sätt har valt. Bingo!

Ivar Elander
pensionist